

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoCsp/11/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2319205287
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2319205287.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačēja a členiek senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a JUDr. Ľuboslavy Vankovej v právnej veci žalobkyne: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Bratislava, Pajštúnska 5, zast. splnomocnenkyňou: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, Bratislava, Pajštúnska 5, proti žalobcovi: Q. E., nar. XX. Q. XXXX, bytom J., Q. W. XXX, zast. splnomocnencom: Združenie na ochranu práv občana - AVES, IČO: 50 252 151, Bratislava, Jána Poničana 9, o 360,68 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta č. k. 26Csp/239/2019-68 zo dňa 1. októbra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vo výrokoch I. a III. **z r u š u j e** a v zrušenom rozsahu **vec v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni 360,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 360,68 eur od 30. apríla 2019 do zaplatenia, všetko do troch dní; výrokom II. vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom III. žalobkyni priznal 100 % náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou § 7 ods.1, § 9 ods. 1 a 2, § 11 ods.1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 52a ods.2, § 53 ods. 1, 2, 3 a 9, § 53c, § 54 ods.2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „O.z.“), § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“).

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že medzi právnym predchodcom žalobkyne - Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaným bola dňa 15. decembra 2009 uzatvorená úverová zmluva č. 3912085119. Na základe takto uzatvorenej úverovej zmluvy bol žalovanému poskytnutý úver na kúpu tovaru. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v úverovej zmluve a v ÚP (úverové podmienky, ktoré sú súčasťou úverovej zmluvy). Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa úverovej zmluvy pričom pohľadávka žalobkyne predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky (na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. O.z. zo dňa 29. apríla 2019 medzi postupcom Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176 „postupca“/ a žalobkyňou) sumu vo výške 1.598,42 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.194,12 eur, z riadneho úroku vo výške 365,74 eur, z úroku z omeškania vo výške 32,60 eur a z poplatkov vo výške 5,96 eur v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady. Žalovaný čerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 3.300 eur a uhradil peňažné prostriedky v celkovej výške 2.939,32

eur. Žalovaná suma predstavuje 360,68 eur, čo je rozdiel medzi čerpanými peňažnými prostriedkami a úhradami žalovaného (3.300 eur - 2.939,32 eur = 360,68 eur). Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobkyňa v tomto konaní neuplatňuje. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa v konaní uplatnila len zaplatenie istiny predstavujúcej rozdiel medzi z titulu úveru poskytnutou istinou a vykonanými úhradami, ktorý nárok by si mohla uplatniť v prípade neplatnej úverovej zmluvy alebo bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru ako vydanie bezdôvodného obohatenia, súd prvej inštancie nemal dôvod zaoberať sa prípadnou bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal čo do výroku I. (žalovanému uložená povinnosť zaplatiť žalobkyni 360,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 360,68 eur od 30.4.2019 do zaplatenia, všetko do troch dní) a výroku III. (žalobcovi priznaná 100% náhrada trov konania a trov právneho zastúpenia voči žalovanému) odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti zmeniť tak, že žalobu zamietne v celom rozsahu alebo alternatívne aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že z úverovej zmluvy č. 3912085119 uzatvorenej dňa 15. decembra 2009 medzi obchodnou spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. a žalovaným v časti tejto označenej ako „ ÚVER “ vyplýva, že predmetom zmluvy bola kúpa tovaru K50IN-sx314V, výrobca tovaru Asus, predajná cena tovaru 571 eur, zaplatené v hotovosti 57,10 eur, celková výška úveru 513,90 eur, mesačná splátka 59,14 eur, počet splátok 10, úrok 31,32 %, RPMN 36,80 %, priemerná RPMN 51,75 %, celkové náklady spotrebiteľa 77,50 Eur, dátum prvej splátky 15. januára 2010, lehota splatnosti 15. októbra 2010. Pod časťou zmluvy označenou ako „PREDAJCA“ sa nachádza predtlačný text, ktorý vzhľadom na miniatúrne písmo je absolútne nečitateľný a tým nepreskúmateľný. Nie je zrejmé, či cieľom obchodníka bolo šetrenie papiera, alebo odradenie žalovaného od detailného čítania drobného nečitateľného textu. Je však isté, že nepoctiví obchodníci „ schovávali “ nepohodlné ustanovenia zmlúv do malého nahusteného textu na konci zmluvy. Na preštudovanie nečitateľného textu v predmetnej zmluve je potrebná lupa. To isté platí aj pre predložené obchodné podmienky, resp. úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., o ktorých navyše nemožno 100 % tvrdiť, že boli skutočne súčasťou úverovej zmluvy, keďže podpisy zmluvných strán sú len na úverovej zmluve, pričom pod úverovými podmienkami podpisy zmluvných strán nie sú. Kto nevidí, nevie. Drobné písmo je hrozbou nie len pre spotrebiteľa a neštandardná veľkosť písma v tzv. „výhodnej zmluve“ je pascou pre všetkých. Malé, nečitateľné písmo je nekalou obchodnou praktikou a zo súdnej praxe a z judikátov vyplýva, že nečitateľná veľkosť písma je neprijateľnou podmienkou spotrebiteľskej zmluvy, ale taktiež klamlivou obchodnou praktikou, pri ktorej ide o takzvané klamlivé opomenutie. Ak sú informácie poskytnuté takouto nečitateľnou, neprehľadnou formou, javí sa to tak, ako keby spotrebiteľovi neboli poskytnuté vôbec. Všetky informácie a ďalšie zmluvné podmienky uvedené v nečitateľnom texte priamo v úverovej zmluve, v obchodných podmienkach a v úverových podmienkach nie sú pre žalovaného záväzné. V právnych predpisoch EÚ sa ustanovujú určité požiadavky na spravodlivosť a transparentnosť, pokiaľ ide o zmluvy uzatvorené so spotrebiteľmi. Požiadavky podľa právnych predpisov EÚ sa týkajú všetkých zmluvných podmienok, ktoré nie sú individuálne dohodnuté so spotrebiteľom, to platí aj pre všeobecné zmluvné podmienky vypracované vopred. Ak mieni obchodník uplatniť skutočnosť, že zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a v ostatných dokumentoch boli individuálne dohodnuté, musí túto skutočnosť obchodník dokázať. Všeobecné zmluvné podmienky používané pri podnikaní, či už sú nazvané obchodné podmienky alebo sú súčasťou podrobnej zmluvy, musia byť spravodlivé. Podľa právnych predpisov EÚ všeobecné zmluvné podmienky nesmú byť v rozpore s požiadavkou dobrej viery a nesmú znevýhodňovať spotrebiteľov. Obchodník musí konať v dobrej viere a zohľadňovať oprávnené záujmy spotrebiteľov tým, že bude voči nim postupovať spravodlivo a rovnocenne. Ak sú osobitné podmienky v zmluve neprijateľné, sú pre spotrebiteľov nezáväzné a obchodník ich nemôže uplatniť, hoci spotrebiteľ zmluvu podpísal. Zmluvné podmienky musia byť vyhotovené jasne a zrozumiteľne. Zmluvné podmienky musia byť nielen gramaticky jasné, ale spotrebiteľ musí byť schopný pochopiť ich hospodárske dôsledky. Akékoľvek nejasnosti sa vykladajú v prospech spotrebiteľa. Z predloženej úverovej zmluvy jednoznačne vyplýva, že celková výška úveru bola žalovanému poskytnutá vo výške 513,90 eur. Nie je preto zrejmé, na základe akých skutočností mal súd prvej inštancie preukázané tvrdenie žalobkyne, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky v sume 3.300 eur. Žiadna zmluva na čerpanie úveru 3.300 eur v konaní predložená nebola a žalobkyňa v žalobe ani nešpecifikovala, na základe akého právneho titulu malo dôjsť k čerpaniu úveru vo výške 3.300 eur. Z potvrdenia obchodnej spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. zo dňa 7. marca 2017 je zrejmé, že úverová zmluva č. 3912085119 je k aktuálnemu dátumu doplatená a ukončená (viď č.l. 90). Nie je preto zrejmé, na základe akých skutočností mal súd prvej inštancie preukázané tvrdenie žalobcu, že žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky a nie je

ani zrejme na základe akého titulu ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala pohľadávka sumu 1.598,42 eur, keď z potvrdenia postupcu vyplýva, že úver zo zmluvy č. 3912085119 je doplatený a zmluva je ukončená. Žalovaný tak nemohol byť v omeškaní so splácaním v stanovených termínoch. Podľa žalobkyňou predloženej úverovej zmluvy mal žalovaný zaplatiť sumu 591,40 eur, ktorú aj zaplatil, preto žalobcom tvrdená pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky vo výške 1.598,42 eur je nedôvodná a rovnako nedôvodná je aj uplatnená istina 360,68 eur spolu s úrokom z omeškania 8,00 % ročne. Navyiac, nie je zrejme na základe akých skutočností mal súd prvej inštancie preukázané porušenie povinností žalovaným vo vzťahu k termínom splátok čo sa týka nedôvodnej sumy 1.598,42 eur, keď v konaní nebol predložený žiaden splátkový kalendár s označeným termínom a výškou mesačnej splátky. Súd prvej inštancie taktiež dospel k záveru (bod 25. rozsudku), že postup postupcu pri vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru 29. mája 2017 je plne v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 O.z. v spojení s § 565 O.z. Podľa § 53 ods. 9 O.z., ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 O.z. najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Z odôvodnenia rozsudku (bod 25. rozsudku) vyplýva, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti „ údajného “ úveru malo dôjsť pre nesplnenie „ údajnej “ splátky splatnej dňa 15. februára 2017. V konaní však nebola predložená žiadna výzva na úhradu „ údajnej “ omeškanej splátky pred samotným vyhlásením mimoriadnej splatnosti „ údajného “ úveru a zároveň nie je preukázané, že by postupca takouto výzvou upozornil žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva podľa § 565 O.z. Veriteľ totiž musí spotrebiteľa upozorniť na možnosť predčasného zosplatnenia úveru najneskôr 15 dní pred tým, než vyhlási predčasné zosplatnenie úveru. Takýto postup postupcu preukázaný nie je. Žalobkyňa predložila v konaní len výzvu k splateniu celého úveru. Je nepochopiteľný a až absurdný záver súdu prvej inštancie, ktorý v bode 25. rozsudku uviedol, že podaním zo dňa 29. mája 2017 (výzva k splateniu celého úveru) postupca upozornil žalovaného, že využíva svoje právo zosplatniť úver podľa § 565 O.z. a že postupca dokonca dodržal 15 dňovú lehotu podľa § 53 ods. 9 O.z. K predčasnému zosplatneniu „ údajného “ úveru nedošlo z dôvodu nedodržania postupu podľa § 53 ods. 9 O.z., nakoľko žalovaný nebol v súlade s § 565 O.z. upozornený v lehote 15 dní pred zosplatnením na uvedenú skutočnosť, t. j. na zosplatnenie „ údajného “ úveru. Zosplatnenie „ údajného “ úveru odporuje zákonu, pričom sa jedná o neplatný právny úkon podľa § 39 O.z. Samotné ustanovenie § 565 O.z. umožňuje, aby v prípade, ak ide o plnenie v splátkach, veriteľ požiadal dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Podmienkou účinnosti výzvy na zaplatenie celej pohľadávky je, že veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Lehota 15 dní začína plynúť nasledujúci deň po tom, čo dodávateľovi vzniklo právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že dodávateľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné (JUDr. Jaroslav Krajčo, Občiansky zákonník pre prax; Komentár; Vydalo Vydavateľstvo Eurounion, máj 2015, str. 758-759). Pokiaľ postupca nedodržal postup v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak teda včas neupozornil spotrebiteľa na možnosť zosplatnenia pohľadávky, bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky neúčinné. Keďže k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti „ údajného “ úveru nedošlo, pôvodný veriteľ nemohol postúpiť žalobcovi tzv. „ živý úver “ bez súhlasu spotrebiteľa (§ 525 ods. 2 O.z.). Splatnou v celom rozsahu by mohla byť v čase postúpenia pohľadávky iba z dôvodu vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. V zmysle ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. pre postúpenie pohľadávky musia byť splnené dve podmienky a to postúpenie pohľadávky na oprávnenú osobu a ukončenie úverového vzťahu. Pred uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky medzi postupcom a žalobkyňou nedošlo k zosplatneniu celého „ údajného “ dlhu. Pokiaľ postupca postúpil svoju „ údajnú “ pohľadávku na žalobcu konal v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., a preto je zmluva o postúpení pohľadávky neplatný právny úkon v zmysle § 39 O.z. (pre rozpor tohto právneho úkonu so zákonom). Keďže ku dňu postúpenia „ údajnej “ pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k platnému vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), postupca nebol oprávnený postúpiť svoju „ údajnú “ pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok z 29. apríla 2019 je preto neplatným právny úkonom v zmysle § 39 O.z. Postupca má udelenú licenciu na poskytovanie spotrebiteľských úverov od Národnej banky Slovenska. Podľa § 92 ods. 8 ZoB, ak je úver splatný v splátkach, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi celú, teda aj nesplatnú časť pohľadávky z úveru, ale len za podmienky že: a/ klient nesplnil riadne a včas čo i

len jednu splatnú splátku istiny úveru a/alebo úrokov alebo ich časť, b/ jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c/ na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Ku dňu postúpenia „údajnej“ pohľadávky neexistoval žiaden dlh žalovaného voči postupcovi, žalovaný nebol v omeškaní s plnením čo i len jednej splátky nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní a na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku nebol písomne vyzvaný. Z uvedeného potom vyplýva, že nebola splnená žiadna podmienka v zmysle § 92 ods. 8 ZoB, a teda sa jedná o neplatný právny úkon podľa § 39 O.z. pre rozpor so zákonným ustanovením § 92 ods. 8 ZoB, § 53 ods. 9 O.z. a § 565 O.z. Žalobkyňa nemá v spore aktívnu vecnú legitimáciu. Je dôležité, aby rozsudok bol zrozumiteľný aj bežnému človeku a nielen právne vzdelanému odborníkovi. „Víťazovi je jedno prečo vyhral, ale ten čo prehral chce vedieť a hlavne pochopiť prečo prehral.“ Rozsudky v mene Slovenskej republiky by sa mali vyznačovať precíznosťou, právnou zrozumiteľnosťou a mať oporu v reálnom riešení sporu. Iba tak môže mať rozsudok punc jedinečnosti ako autorské dielo, ktorým by nepochybne malo byť. Presvedčivé odôvodnenie súdnych rozhodnutí je základným predpokladom dôveryhodnej justície a právnej istoty. Strany v súdnom konaní nemá zaujímať, prečo dochádza k závažným nedostatkom pri odôvodňovaní súdnych rozhodnutí, ale je základným právom a legitímnym očakávaním, že konajúci súd sa riadne vysporiada s rozhodujúcimi argumentami a aj neúspešná strana sporu sa so súdnym rozhodnutím stotožní. V prípade, ak by aj odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok, potom nie je zrejmé od kedy by mala 3 dňová lehota na zaplatenie podľa výroku I. rozsudku žalovanému plynúť, keďže je uvedené len „, všetko do 3 dní“. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je nedostatočné, nezrozumiteľné a nepresvedčivé, čo sa pretavilo aj v nesprávnosti výrokovej časti rozsudku.

5. K odvolaniu žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie sa vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 365 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie (§ 365 ods. 1 písm. f, h) C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b) C.s.p.) a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 C.s.p.).

7. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovaného je predmetom odvolacieho konania preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým žalobe vo výroku I. rozsudku súdu prvej inštancie vyhovel a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 360,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 360,68 eur od 30. apríla 2019 do zaplatenia, všetko do troch dní, ako aj výroku III., ktorým žalobkyni priznal voči žalovanému 100% náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia.

8. Podstatou odvolacej argumentácie žalovaného bolo namietanie toho, že zo žalobkyňou predloženej úverovej zmluvy jednoznačne vyplýva celková výška úveru, ktorá bola poskytnutá žalovanému, a to 513,90 eur, preto nie je zrejmé, na základe akých skutočností mal súd prvej inštancie preukázané tvrdenie žalobkyne, že žalovaný čerpal peňažné prostriedky v sume 3.300 eur. Žiadna zmluva na čerpanie úveru 3.300 eur v konaní predložená nebola a žalobkyňa v žalobe ani nešpecifikovala, na základe akého právneho titulu malo dôjsť k čerpaniu úveru vo výške 3.300 eur, keď navyše z potvrdenia obchodnej spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. zo dňa 7. marca 2017 vyplýva, že úverová zmluva č. 3912085119 je k aktuálnemu dátumu doplatená a ukončená (viď čl. 90). Podľa žalobkyňou predloženej úverovej zmluvy mal žalovaný zaplatiť sumu 591,40 eur, ktorú aj zaplatil, pričom z obsahu žaloby a pripojených listín vyplýva, že žalobkyňa si svoj nárok na zaplatenie uplatňuje s najväčšou pravdepodobnosťou titulom revolvingu (úveru) majúceho vyplývať z úverovej zmluvy č. 3912085119, na základe ktorej mal byť žalovanému poskytnutý úverový rámec.

9. Vady zakladajúce zmätočnosť súdneho rozhodnutia, ktoré súd zavinil svojím procesným postupom, spravidla vždy strane odnímajú možnosť konať pred súdom. Tieto vady zakladajú nepreskúmateľnosť rozhodnutia ako celku, ktorá môže byť dôsledkom obsahovej a gramatickej nezrozumiteľnosti, neurčitosti alebo neodôvodnenosti rozhodnutia. V prípade, keď je rozhodnutie súdu nepreskúmateľné, jedná sa o zmätočné rozhodnutie. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo strany na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpoveď na všetky právne a skutkové otázky. Samotné rozhodnutie musí byť logickým a právnym vyústením priebehu konania, pri jeho vydaní musia byť zachované formálne a obsahové náležitosti s dôrazom na prvky vykonateľnosti, zrozumiteľnosti a určitosti jeho skutkových a právnych dôvodov vo vzťahu k výroku rozhodnutia.

10. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

11. Odvolací súd z obsahu preskúmaného rozsudku ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie nevyhotovil napadnutý rozsudok v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p. Tu je potrebné dať za pravdu žalovanému, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku vôbec nie je zrejmé, akým spôsobom sa súd prvej inštancie vysporiadal s tvrdením žalobkyne, že žalovanému poskytla peňažné prostriedky v sume 3.300 eur, pretože žiadna zmluva na čerpanie úveru 3.300 eur v konaní predložená nebola a žalobkyňa v žalobe ani skutkovo neopísala, na základe akého skutkového deja malo dôjsť k čerpaniu úveru vo výške 3.300 eur zo strany žalovaného, naviac ak z potvrdenia obchodnej spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. zo dňa 7. marca 2017 je zrejmé, že úverová zmluva č. 3912085119 je k aktuálnemu dátumu doplatená a ukončená (viď čl. 90).

12. Z obsahu úverovej zmluvy č. 3912085119 zo dňa 15. decembra 2009 vyplýva, že jej účastníci uzavreli zmluvu o úvere na výšku úveru 513,90 eur s náležitosťami uvedenými v časti označenej ako „ÚVER“ a tiež je v hlave 8 úverových zmluvných podmienok uvedené prehlásenie účastníkov zmluvy, že „zmluvné strany sa popri úverovej zmluve dohodli aj na uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere ...“. Odôvodnenie napadnutého rozsudku sa však týka úveru č. 3912085119, ktorý bol žalovanému poskytnutý vo výške 513,90 eur a nie revolvingového úveru, ktorý mal žalovaný s najväčšou pravdepodobnosťou čerpať prostredníctvom úverovej karty. Skutkové tvrdenia žalobkyne vo vzťahu k revolvingovému úveru absentujú, pričom niet pochybností, že sa jedná o iný nárok, než ten, ktorým sa súd prvej inštancie zaoberal. Z rozhodovacej praxe je odvolaciemu súdu známe, že postupca do svojich úverových zmlúv resp. úverových zmluvných podmienok okrem klasického spotrebiteľského úveru poskytnutého v hotovosti alebo odoslaním na bankový účet zakomponoval aj iné úkony, napr. revolvingové úvery čerpané prostredníctvom úverovej karty, dohodu o zrážkach zo mzdy a pod., ktoré v okamihu uzatvárania úverovej zmluvy neboli ani vo sfére záujmu dlžníka. Podľa odvolacieho súdu sa súd prvej inštancie mal v rozhodnutí venovať nároku žalovaného titulom revolvingového úveru a v nadväznosti na to i opakovaným argumentom žalovaného prednesených v rámci jeho obrany v konaní pred súdom prvej inštancie a zopakovaným aj v odvolacom konaní. Odvolací súd zdôrazňuje, že súd nemôže argumentáciu strany bez povšimnutia odmietnuť, naopak je povinný odpovedať na argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci a vyžaduje si špecifickú odpoveď. Argumenty súdu musia byť jasné, zrozumiteľné a dostatočne konkrétne. Rozhodnutie súdu bez zodpovedania podstatných argumentov strán je nesprávne a jeho odôvodnenie nemožno považovať za dostatočné. O takýto prípad išlo aj v súdenom spore a hoci odôvodnenie napadnutého rozsudku je rozsiahle, súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku vôbec nereagoval na požiadavku o vrátenie poskytnutého revolvingového úveru a na obranu žalovaného proti tomuto nároku. Za týchto okolností rozsudok súdu prvej inštancie nie je v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p., keďže súd prvej inštancie svoje rozhodnutie neodôvodnil ústavne prijateľným spôsobom, odňal stranám možnosť konať pred súdom a tým tiež bola naplnená dôvodnosť odvolacej argumentácie žalovaného. Za týchto okolností neostávalo odvolaciemu súdu len konštatovať, že rozsudok súdu prvej inštancie nie je vyhotovený v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p., keďže súd prvej inštancie svoje rozhodnutie neodôvodnil ústavne prijateľným spôsobom a odňal stranám možnosť konať pred súdom. Len dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie môže zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť

rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne rozhodnutie a náležité odôvodnené rozhodnutie napĺňa ústavné kritéria vyplývajúce preň z Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vzhľadom k uvedenému odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. b) v spojení s § 391 ods. 1 C.s.p.).

13. Vychádzajúc zo základného práva na prístup k súdnej ochrane je potrebné zdôrazniť, že nepreskúmateľnosť, či arbitrárnosť (tiež označovaná ako zmätočnosť) súdneho rozhodnutia, musí byť v opravnom konaní napravená, pretože bráni jeho vecnému preskúmaniu (§ 389 ods. 1 písm. b/ C.s.p.); konvalidácia tohto nedostatku (zmätočného rozhodnutia) súdom vyššej inštancie neprichádza z logických a systematických dôvodov do úvahy tiež pre zachovanie princípu dvojinštančnosti. Tomu zodpovedá aj znenie ustanovenia § 388 C.s.p., ktoré odvolaciemu súdu umožňuje zmeniť rozhodnutie súdu prvej inštancie len za predpokladu, že nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 C.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 389 ods. 1 C.s.p.). Pokiaľ existujú dôvody pre zrušenie (kasáciu) rozhodnutia, čo zároveň vylučuje, aby mohlo byť rozhodnutie potvrdené, nemožno ho ani zmeniť. Žiada sa dodať vo vzťahu k odvolacej námietke o nesprávnom právnom posúdení veci, že u nepreskúmateľného rozhodnutia nemožno hodnotiť správnosť relevantných právnych otázok, ani vady prvoinštančného konania, preto bolo nutné tento rozsudok zrušiť a otvoriť súdu prvej inštancie procesný priestor pre vydanie nového rozhodnutia, ktoré nebude postihnuté zmieneným deficitom. Rovnako nemôže byť žiadnej pochybnosti o tom, že nahrádzanie faktickej pasivity súdu prvej inštancie v uvedenom smere činnosťou odvolacieho súdu neprichádza do úvahy, nakoľko úlohou odvolacieho súdu je prieskum správnosti rozhodnutí súdu prvej inštancie s prípadným menej náročným doplnením alebo zopakovaním dokazovania, čo vylučovalo prípadné rozhodnutie odvolacieho súdu s konečnou platnosťou.

14. Úlohou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o nároku žalobkyne na zaplatenie sumy 360,68 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 360,68 eur od 30. apríla 2019 do zaplatenia, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 C.s.p.), po zohľadnení skutočnosti, že žalovaný vstupoval do tohto záväzkového vzťahu ako spotrebiteľ. Je tiež potrebné dôsledne sa oboznámiť so skutkovými tvrdeniami žalovaného ohľadne žalobkyňou uplatneného nároku, s listinnými dôkazmi, dôsledne sa zaoberať dodržaním písomnej formy prípadnej zmluvy o revolvingovom úvere, či jej náležitosťami, teda tým, či zmluva o revolvingovom úvere, z ktorej žalobkyňa s najväčšou pravdepodobnosťou odvodzuje svoj nárok, bola uzatvorená v súlade s predpismi týkajúcimi sa ochrany spotrebiteľa. Výsledky vykonaného dokazovania je nevyhnutné vyhodnotiť v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 C.s.p., a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, tieto posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení a potom vo veci znova rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 C.s.p. odôvodniť.

15. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

16. Senát krajského súdu uvedené uznesenie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 C. s. p.).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Súd poučuje strany o ich práve zvoliť si advokáta a o možnosti obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).